

Arrest

nr. 189 415 van 5 juli 2017
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 15 december 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 november 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 april 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 mei 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. SAKHI MIR-BAZ en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen beschikt u over de Afghaanse nationaliteit en bent u geboren in het dorp Bar Sultanpur Ulia, gelegen in het district Surkh Rod, de provincie Nangarhar, te Afghanistan. U bent soenniet en behoort tot de stam Rahiskhil. In Pakistan ging u naar de school tot de vijfde klas, nadien hielp u uw vader op het land. U verklaart u zich ten tijde van het gehoor bij het CGVS minderjarig.

Begin 1394 (maart-april 2015), kwamen er op een bepaald ogenblik vier priesters, Tablighi, naar de moskee van het dorp. Ze zeiden dat ze jongeren over de Islam leerden om mawlawis van hen te maken. Uw vader wilde u met hen meesturen. Uw oom was hier mee akkoord en zou zijn zoon met de Tablighi meesturen eens u teruggekeerd zou zijn. Vervolgens ging u met de vier priesters mee naar Pakistan. U verbleef er één nacht in de Jamil Ashrafia moskee in Sader. Nadien werd u, samen met andere mensen, naar de kelder van een andere plaats gebracht waarvan u de naam niet kent. Twee dagen later

begonnen de priesters jullie te vertellen over het plegen van zelfmoord. Zo werd er jullie gezegd dat jullie zelfmoord zouden moeten plegen, en dat als jullie dat niet zouden doen, zouden jullie vermoord worden. Daarnaast leerde men jullie hoe jullie moesten bidden, de koran lezen, werd jullie de hemel en hel getoond, en praatte men over ongelovigen. Ook werd er gezegd dat jullie een bijkomende (zelfmoord)training in Afghanistan zouden krijgen.

Na twintig tot vijfentwintig dagen in de kelder te verblijven, keerden jullie terug naar Afghanistan. Tijdens de nacht braken er gevechten uit waardoor u, samen met enkele anderen, de mogelijkheid kreeg om te ontsnappen. Nadat u met een ladder over een muur klom, liep u tot aan de hoofdweg (Torkham road). Nadien reisde u via Jalalabad naar uw dorp waar u uw moeder op de hoogte bracht van de afgelopen gebeurtenissen. Vervolgens bracht uw moeder u naar het huis van uw schoonbroer in Jalalabad. Uw schoonbroer sprak met een smokkelaar en regelde uw vertrek uit Afghanistan.

U reisde onder andere via Iran, Turkije, Bulgarije, Servië, Oostenrijk, Italië en Frankrijk naar België waar u op 18 oktober 2015 aankwam. U diende de volgende dag, op 26 oktober 2015, een asielaanvraag in.

Na uw vertrek uit Afghanistan is de Taliban u nog twee keer komen opzoeken.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legde u volgende documenten neer: een taskara, een brief van de Taliban en een briefomslag.

B. Motivering

Op basis van uw verklaringen wordt door het Commissariaat-generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) geconcludeerd dat uw persoonlijke vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, meer bepaald uw rekrutering door de Taliban, niet geloofwaardig is.

Vooreerst dient het CGVS u te wijzen op de bedrieglijke verklaringen die u aflegde omtrent uw leeftijd. U beweert geboren te zijn in 1998 en aldus minderjarig te zijn. Echter, uit een onderzoek van de Dienst Voogdij, uitgevoerd door het Universitair Ziekenhuis Sint-Rafaël, faculteit Geneeskunde, Leuven, blijkt met een redelijke wetenschappelijke zekerheid dat u op datum van 26 oktober 2015 een leeftijd heeft van ouder dan achttien jaar, waarbij 20,6 jaar met een standaarddeviatie van 2 jaar een goede schatting is. Hoewel u reeds in november 2015 op de hoogte werd gebracht van deze vaststelling, verklaarde u tijdens het gehoor bij het CGVS op 12 augustus 2016 opnieuw dat u minderjarig bent. Zo gaf u aan dat u 17,5 jaar oud was (zie gehoorverslag CGVS 1 p.4). **Dat u geen waarachtige verklaringen aflegt betreffende uw leeftijd, is een eerste belangrijke vaststelling in het licht van uw algemene geloofwaardigheid.**

Ten tweede legde u een taskara, een brief van de Taliban en een briefomslag neer ter ondersteuning van uw asielrelaas. Echter, omwille van volgende redenen kan het CGVS geen geloof hechten aan de authenticiteit van de door u voorlegde documenten. Betreffende de brief van de Taliban, verklaarde u dat deze achter uw huis werd gedropt. Verder bleef u vaag en onduidelijk over dit document. Zo wist u niet te vertellen wat de inhoud van dit document was. U gaf aan dat u niet kan lezen en u deze brief aan niemand liet lezen. Daarnaast verklaarde u dat u zich niet bij uw ouders informeerde naar de inhoud van de door u voorgelegde brief. U gevraagd naar de redenen waarom u dit niet, gaf u aan dat u dacht dat het niet belangrijk was (zie gehoorverslag CGVS p.16). Hier kan het CGVS absoluut geen geloof aan hechten. U verklaarde immers dat u uw land ontvluchtte nadat u ongewild bij de Taliban terecht kwam en u met hen mee diende te strijden. Enige tijd later zou de Taliban de door u voorgelegde brief hebben gedropt bij uw huis. Dat u dacht dat de inhoud van deze brief niet belangrijk was in de door u omschreven omstandigheden is bijgevolg niet geloofwaardig. Daarnaast is het opmerkelijk dat u niet in staat was om aan te geven wanneer uw ouders deze brief zouden ontvangen hebben. Nadat u tijdens het gehoor bij het CGVS hier eerst ontwijkend op antwoordde, gaf u aan dat u niet wist wanneer uw ouders de brief vonden (zie gehoorverslag CGVS p.15). Bijgevolg dient het CGVS op te merken dat uw onwetendheid over de brief van de Taliban, wat een belangrijk element is in uw asielrelaas, op een zekere desinteresse in uw asielaanvraag wijst.

Voorgaande argumenten tasten dan ook de door u aangehaalde persoonlijke vrees voor vervolging door de Taliban reeds aan. Verder was u vaag en onduidelijk over de persoon die u deze documenten toezond. Zo gaf u aan dat uw vader, R.G., u deze documenten toezond, terwijl de afzender van op de briefomslag N.G. heet. Tijdens het gehoor op 12 augustus 2016 stelde u dan ook zelf dat de afzender van het bericht een andere naam heeft dan uw vader, en u deze persoon niet kent. Verder wist u niet te vertellen hoe de afzender, N.G., aan uw documenten raakte, en bleef u hier verder vaag en onduidelijk over. Zo veronderstelde u dat uw vader uw documenten misschien aan uw schoonbroer gaf, en uw schoonbroer deze aan iemand anders gaf. U zou zich verder niet geïnformeerd hebben naar wie u deze documenten toezond (zie gehoorverslag CGVS p.14). Opnieuw wijzen deze elementen op een desinteresse in de door u voorgelegde documenten en bijgevolg in uw asielaanvraag. Tenslotte dient het CGVS hieraan toe te voegen dat u ter ondersteuning van uw identiteit een taskara voorlegde. **Echter, gezien uw leeftijd (zoals bepaald volgens het medisch onderzoek) niet overeenstemt met de inhoud van dit document, u een niet authentiek document van de Taliban voorlegde en u onwetend bent over wie u dit document toezond, kan er ook geen geloof gehecht**

worden aan de authenticiteit van de door u voorgelegde taskara. Bovendien blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt en die werd toegevoegd aan het administratieve dossier, dat corruptie en valse documenten veelvuldig voorkomen in Afghanistan.

Naast het feit dat uw geloofwaardigheid reeds werd aangetast omwille van bovenstaande redenen, kan er verder geen geloof worden gehecht aan de door u aangehaalde persoonlijke problemen met de Taliban. Vooreerst legde u tegenstrijdige verklaringen af omtrent een essentieel element in uw asielrelaas. Zo blijkt uit de verklaringen die u op 19 oktober 2015 aflegde, dat men u geleerd had om met een auto te rijden zodat u een zelfmoordaanslag zou kunnen plegen op de luchthaven van Nangarhar (zie fiche nietbegeleide minderjarige). Echter, tijdens het gehoor bij het CGVS bleef u vaag en onduidelijk of er al dan niet een zelfmoordaanslag voor u werd gepland. Uiteindelijk verklaarde u dat er geen specifiek plan voor u was in verband met een zelfmoordmissie. Jullie zouden pas na jullie terugkomst in Afghanistan een specifieke zelfmoordtraining van de Taliban krijgen (zie gehoorverslag CGVS p.23). Daarnaast maakte u geen enkele melding van het feit dat u met de auto leerde rijden. U verklaarde immers dat u gedurende twintig tot vijfentwintig dagen in een kelder in een Pakistan verbleef en u er niet naar buiten mocht gaan (zie gehoorverslag CGVS p.8,22). Geconfronteerd met deze tegenstrijdige verklaringen, stelde u dat misschien als voorbeeld gaf (zie gehoorverslag CGVS p.23). Dit is een loze verklaring waar het CGVS geen geloof aan hecht. **Ten tweede verklaarde u dat u als enige jongen uit het dorp werd meegestuurd met enkele priesters.** U gevraagd waarom u als enige persoon werd meegestuurd, bleef u vaag en onduidelijk. Zo gaf u aan dat uw vader u meestuurt en u verder niet wist waarom u werd meegestuurd. Daarnaast stelde u dat uw neef pas zou worden meegestuurd met de priesters nadat u terug zou komen van de opleiding. U zou een soort testpersoon geweest zien bij wie men zou nagaan of u daadwerkelijk bepaalde zaken had bijgeleerd (gehoorverslag CGVS p.21). Dat uw vader toch het risico zou genomen hebben om u als enige jongen en testpersoon mee te sturen met een groep van vier priesters wiens namen u niet kent, is gezien de veiligheidssituatie in uw regio, uiterst opmerkelijk. Bovendien bent u de enige zoon in het gezin (zie verklaring DVZ punt 17). **Dat u mee werd gestuurd als testpersoon zonder enige verdere verklaring is dan ook niet aannemelijk. Verder dient het CGVS op te merken dat uw verklaringen omtrent de inhoud van uw opleiding in Pakistan beperkt waren.** U vatte in enkele zinnen samen wat u er zou geleerd hebben, terwijl u er 20 tot 25 dagen zou verbleven hebben. U gevraagd om de verdere inhoud van de opleiding te beschrijven, antwoordde u ontwijkend en viel u in herhaling. Tenslotte hield u aan dat u vele dingen vergeten was en verwees u naar de moeilijke reis die u heeft ondernomen van Afghanistan naar België (zie gehoorverslag CGVS p.22-23). Ook deze beperkte kennis en vage verklaringen wijzen erop dat de door u aangehaalde opleiding van de Taliban niet heeft plaatsgevonden.

Volledigheidshalve dien het Commissariaat-generaal te benadrukken dat uit de beschikbare informatie blijkt dat het loutere feit dat u een Afgaanse man bent op zich niet voldoende is om te besluiten dat u "tot de groep van jongens en mannen die het risico lopen gerekruteerd te worden door een gewapende anti-gouvernementele groepering (AGE's) of door de Afgaanse Lokale Politie (ALP)" behoort. Om dit risico te kunnen evalueren dienen immers diverse elementen, zoals daar zijn uw regio van herkomst, uw familiale en tribale banden, uw persoonlijke vriendschappen en sociale netwerken, etc. in ogenschouw genomen te worden. Een individuele beoordeling van uw vraag naar internationale bescherming, waarbij u uw vrees voor vervolging in concreto dient aan te tonen, blijft bijgevolg noodzakelijk. Dit wordt overigens bevestigd door UNHCR in de "UNHCR Eligibility guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan" van april 2016. Hierin stelt UNHCR dat "depending on the specific circumstances of the case, men of fighting age and children living in areas under the effective control of AGE's, or in areas where pro-government forces, AGE's and/or armed groups affiliated to ISIS are engaged in a struggle for control, may be in need of international refugee protection on the ground of their membership of a particular social group of other relevant grounds".

Voorts stelde u dat u geen andere persoonlijke problemen heeft gekend in Afghanistan waarvoor u het land diende te verlaten (zie gehoorverslag CGVS 1 p.21). Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen, dient onvermijdelijk besloten te worden dat aan de door u beweerde persoonlijke problemen met de Taliban geen enkel geloof kan gehecht worden. U hebt aldus niet aannemelijk gemaakt dat uw relaas en uw beweerde vrees gegrond zijn in overeenstemming met het Vluchtelingenverdrag.

Naast de toekenning van een beschermingsstatus aan Afghanen met een risicoprofiel kan een Afgaanse asielzoeker door het CGVS ook een beschermingsstatus krijgen ten gevolge van de algemene situatie in zijn regio van herkomst. Asielzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio; dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat.

Het Commissariaat-generaal benadrukt dat uit artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet volgt dat er geen behoefte aan bescherming is indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat, en indien van de asielzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Hierbij geldt als voorwaarde dat de asielzoeker op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land. In casu is het Commissariaat-generaal van oordeel dat u zich aan de bedreiging van uw leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in uw regio van herkomst kan onttrekken door zich in de provinciale hoofdstad Jalalabad te vestigen, waar u over een veilig en redelijk vestigingsalternatief beschikt.

Uit de actuele en objectieve informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat de stad Jalalabad via de internationale luchthaven van Kaboel en de weg tussen de Afghaanse hoofdstad en Jalalabad op een relatief veilige manier toegankelijk is. Uit de informatie van het Commissariaat-generaal blijkt immers dat er op deze druk door burgerverkeer gebruikte weg slechts sporadisch sprake is van gewelddadige incidenten.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt het rapport "UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan" van 19 april 2016 in rekening genomen. Niettegenstaande het rapport aangeeft dat de veiligheidssituatie in 2015 achteruit gegaan is en dat zowel het aantal burgerslachtoffers, als het aantal veiligheidsincidenten op het gehele Afghaanse grondgebied gestegen is, bevestigt het rapport nog steeds het bestaan van regionale verschillen in de veiligheidssituatie in Afghanistan. Bovendien wordt nergens in deze UNHCR richtlijnen geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Afghaan een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijk karakter van het conflict in Afghanistan, dienen de asielaanvragen van Afghanen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken asielzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan.

UNHCR wijst er op dat asielzoekers afkomstig uit "conflict affected areas" nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. UNHCR adviseert dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in de gebieden waar er sprake is van een actief conflict volgende objectieve elementen in ogenschouw genomen worden om te bepalen of er sprake is van veralgemeend, willekeurig geweld: (i) het aantal burgers die het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, waaronder bomaanslagen, luchtaanvallen en zelfmoordaanslagen; (ii) het aantal conflict gerelateerde incidenten; en (iii) het aantal personen die omwille van het conflict ontheemd werden. UNHCR benadrukt dat het aantal burgerslachtoffers en het aantal veiligheidsincidenten belangrijke indicatoren zijn voor het bepalen van de intensiteit van het voortdurend conflict in Afghanistan. In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reële risico voor burgers te beoordelen.

Uit de analyse van de veiligheidssituatie door UNHCR blijkt weliswaar dat de veiligheidssituatie in Afghanistan in 2015 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het conflict nog steeds regionaal erg verschillend zijn. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Afghanistan.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie de aan het administratief dossier toegevoegde COI Focus Afghanistan: Veiligheidssituatie Jalalabad van 18 december 2015) blijkt dat het grootste aandeel van het geweld en de kern van het conflict in Afghanistan te situeren is in het Zuiden, Zuidoosten en het Oosten. De provincie Nangarhar behoort tot de oostelijke regio van Afghanistan. Inzake de veiligheidssituatie wordt voorts vastgesteld dat de situatie in de steden, vooral de provinciehoofdplaatsen, sterk verschilt van deze op het platteland.

Het gros van het geweld dat in Jalalabad plaatsvindt, kan toegeschreven worden aan de Anti-Gouvernementele Elementen (AGE's) die in de stad actief zijn en er aanslagen plegen. Het geweld in de stad is voornamelijk gericht tegen overheidspersoneel, meer bepaald Afghaans en internationaal veiligheidspersoneel, meestal in de vorm van zelfmoordaanslagen, of aanslagen met berm bommen of magnetische IED's op hun voertuigen. Daarnaast vonden er in Jalalabad ook enkele zelfmoordaanslagen en complexe aanslagen plaats. Deze aanslagen passen binnen het patroon dat zich de laatste jaren gevestigd heeft in de grote steden in Afghanistan, met name complexe aanslagen die gericht zijn tegen high profile- doelwitten waarbij overheidsgebouwen, gebouwen van

Afghaanse veiligheidsdiensten, en plaatsen met een internationale diplomatieke, militaire, humanitaire, supranationale aanwezigheid gevisieerd worden. Opvallend is wel dat de opstandelingen meer en meer zogenaamde soft targets, zoals redacties van radio's en kranten, ngo's, en internationale organisaties en mensenrechtenorganisaties, viseren.

Hoewel de aard van het gebruikte geweld er voor zorgt dat er burgerslachtoffers vallen, is het duidelijk dat Afghaanse burgers geen doelwit zijn voor de opstandelingen in Jalalabad. Er vonden weliswaar enkele aanslagen plaats in de nabijheid van burgerlijke infrastructuur, toch kan niet gesteld worden dat willekeurige aanslagen met veel burgerdoden maar zonder aanwijsbaar doelwit veel voorkomen in de stad. Dit patroon houdt nog steeds stand, ook tijdens de toename van het aantal aanslagen in Jalalabad. De impact van de hierboven beschreven aanslagen is overigens niet van dien aard dat het inwoners van de stad dwingt hun woonplaats te verlaten. De stad Jalalabad blijft bovendien nog steeds een toevluchtsoord voor burgers die het geweld in andere districten en provincies ontvluchten.

Hierbij dient nog opgemerkt te worden dat uit de beschikbare informatie blijkt dat IS actief is in de provincie Nangarhar, en er de Taliban en ANSF bestrijdt. IS is openlijk en militair aanwezig in de zuidelijke districten van de provincie Nangarhar die grenzen aan Pakistan. Het CGVS benadrukt dat aan asielzoekers afkomstig uit deze regio de subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend omwille van de algemene veiligheidssituatie in hun regio van herkomst, dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat. In casu werd evenwel vastgesteld dat u over een veilig vluchtalternatief beschikt in de stad Jalalabad.

Niettegenstaande er zich in de provinciehoofdstad Jalalabad met enige regelmaat terreuraanslagen voordoen, kan er geen gewag gemaakt worden van een situatie van "open combat" of van hevige en voortdurende of ononderbroken gevechten. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in Jalalabad actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de stad Jalalabad aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Derhalve dient nog onderzocht te worden of u over een redelijk intern vestigingsalternatief beschikt in Jalalabad. Hierbij dient opgemerkt te worden dat uit de UNHCR Eligibility Guidelines van 19 april 2016 blijkt dat een intern vluchtalternatief over het algemeen redelijk is wanneer er bescherming wordt geboden door familie, de gemeenschap of de clan of stam in de beoogde regio van vestiging. UNHCR aanvaardt daarentegen dat alleenstaande mannen en getrouwde koppels in bepaalde omstandigheden zonder ondersteuning van hun familie of hun gemeenschap kunnen leven in stedelijke of semi-stedelijke gebieden die onder de controle van de regering vallen en waar de nodige infrastructuur beschikbaar is om te kunnen voorzien in de elementaire levensbehoeften.

Rekening houdend met uw persoonlijke omstandigheden kan van u redelijkerwijs verwacht worden dat u zich in de stad Jalalabad vestigt. U bent immers een gezonde jongeman. Bovendien beschikt u in de stad Jalalabad over een sociale netwerk bestaande uit uw directe familie. U verklaarde dat uw zus en schoonbroer in Jalalabad wonen. Uw schoonbroer zou bovendien een dokter zijn. Ook gaf u aan toegang te hebben tot de stad Jalalabad, daar uit uw relaas blijkt dat u de stad enkele malen aandeed. Uw bewering dat u het adres van uw schoonbroer niet zou kennen en dat u niet zo veel contact zou hebben met uw familie in Jalalabad is ongeloofwaardig. U beweerde immers dat uw moeder u naar uw schoonbroer in Jalalabad bracht juist voor uw vertrek uit Afghanistan en bovendien zou u naar Jalalabad gegaan zijn voor het huwelijk van uw zus. Hieruit blijkt dan ook dat u minstens indirect toegang heeft tot de adresgegevens van uw schoonbroer en zus. Ook uw bewering dat uw nauwelijks goede contacten met uw schoonbroer zou hebben is ongeloofwaardig. U beweerde immers juist ook dat het uw schoonbroer was die uw reis naar Europa regelde en bovendien zou uw schoonbroer u geholpen hebben bij het verkrijgen van de door u neergelegde documenten. Alle elementen wijzen er dan ook op dat u toegang heeft tot de stad Jalalabad waar u over een sociaal netwerk beschikt dat bestaat uit directe familie en daar uw schoonbroer een dokter is beschikt uw familie ook over de middelen en het aanzien om u op te vangen. Bovendien blijkt u ook over enige kennis van deze stad te beschikken, wat er op zou kunnen wijzen dat u Jalalabad wel vaker bezocht. Zo verwees u spontaan bij de vraag naar het bestaan van een ziekenhuis in uw dorp, naar een ziekenhuis in Jalalabad (zie gehoorverslag CGVS p. 5). Voorts kende u alle dorpen die langs de rivier tussen uw dorp en Jalalabad lagen (zie gehoorverslag CGVS p. 16). Ook lijkt u hoger opgeleid dan u wilt toegeven. Zo verklaarde u vooreerst zowel Pashtou als Dari vloeiend te kennen, maar wanneer u gevraagd wordt of u deze talen ook kan lezen of schrijven, blijkt u dit plots niet te kunnen (zie gehoorverslag CGVS p. 6). In dit licht is het dan ook bevreemdend dat u actief zou zijn op Facebook zoals u zelf aangaf. Men kan dus concluderen dat u niet enkel over de vaardigheden beschikt om in een stad als Jalalabad aan de slag te gaan en er als

zelfstandig jongeman een bestaan uit te bouwen, maar hiertoe ook over de nodige contacten en ondersteuning beschikt.

Tot slot wordt nog opgemerkt dat uit informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat personen die omwille van het geweld in Afghanistan hun toevlucht tot de Jalalabad stad zoeken in gehuurde woningen verblijven, of onderdak kregen bij gastgemeenschappen, vrienden of verwanten. De IDP's kunnen daarenboven rekenen op ondersteuning van verschillende internationale hulporganisaties.

Gevraagd naar uw mogelijkheden om zich in uw land van herkomst te hervestigen stelde u dat u overal in Afghanistan schrik zou hebben; daar ze u overal zouden kunnen vinden en vermoorden (zie gehoorverslag CGVS p. 24). U verklaarde ook dat u enkel uit vrees voor de Taliban niet naar Jalalabad zou kunnen gaan en dat uw schoonbroer en zus u niet zouden opnemen in Jalalabad uit vrees voor repercussies door de Taliban (zie gehoorverslag CGVS p. 24). Zoals eerder in deze beslissing werd aangetoond kan er echter geen geloof gehecht worden aan uw beweringen inzake de problemen die u met de Taliban gekend zou hebben zodat deze niet als een ernstige belemmering voor hervestiging binnen uw land van herkomst kunnen worden beschouwd.

Gelet op bovenstaande vaststellingen stelt het Commissariaat-generaal vast dat, daargelaten de huidige situatie in uw regio van herkomst, u in de stad Jalalabad over een veilig en redelijk intern vluchtalternatief beschikt in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet. U toont geenszins het tegendeel aan.

De informatie waarop het CGVS zich beroept in bovenstaande beslissing werd als bijlage aan het administratieve dossier toegevoegd (zie blauwe map).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

2.1.1.1. In een eerste middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 1, A van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, van artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: Vreemdelingenwet), van de materiële motiveringsplicht, "*minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering*", *juncto* het zorgvuldigheidsbeginsel en van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM) *juncto* artikel 48/4, § 2, b) en c) en 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker stelt dat verweerder heeft nagelaten om rekening te houden met zijn profiel, "*zijnde de een jonge man die het slachtoffer is geworden van de gedwongen rekrutering door de Taliban*". Verzoeker verwijst naar een paragraaf uit de procedureregids van UNHCR en stelt dat rekening dient te worden gehouden met zijn persoonlijkheid, onder meer zijn intellectuele vermogen, leeftijd en psychologische stoornissen. "*Verzoeker is via het land naar België gekomen en men hoeft geen psycholoog OF psychiater te zijn om te beseffen dat mensen die via het land naar België komen enorm getraumatiseerd zijn.*" Verzoeker stelt dat hij laaggeschoold is. Hij meent dat het een algemeen bekend feit is dat jonge mannen in zijn regio het slachtoffer worden van gedwongen rekruteringen en verwijst naar de richtlijnen van UNHCR. "*Verzoeker kan de bescherming van het land van herkomst niet inroepen omdat ze de lokale autoriteiten niet in staat zijn om zichzelf te beschermen.*"

2.1.1.2. In een tweede middel beroept verzoeker zich op de schending van de materiële motiveringsplicht, "*minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering*", *juncto* het zorgvuldigheidsbeginsel.

Waar in de bestreden beslissing wordt verwezen naar het leeftijdsonderzoek door de Dienst Voogdij en wordt gesteld dat zijn algehele geloofwaardigheid werd aangetast, meent verzoeker dat hieruit blijkt dat verweerder vooringenomen was. Hij stelt dat leeftijd een relatief begrip is in Afghanistan en dat mensen er niet weten wanneer ze geboren zijn. Aangaande de inhoud van de dreigbrief merkt hij op dat hij analfabeet is en dat hij de brief aan niemand liet zien. Hij stelt heel goed te weten dat hij problemen heeft met de taliban en zijn land te moeten verlaten en dat de inhoud van deze brief zijn vrees niet kon verhogen of verlagen. Betreffende de persoon N.G. voert verzoeker aan dat het kennen van deze persoon niets te maken heeft met de authenticiteit van de voorgelegde documenten. Verder stelt hij dat

zijn vader hem meestuurde om een religieuze studie te volgen. Ook stelt hij dat zijn schoonbroer hem heeft geholpen om van hem af te zijn en dat hij op deze schoonbroer niet kan rekenen. Hij voert aan dat de mensen van dichtbijgelegen districten de namen van de ziekenhuizen in Jalalabad kennen en voor behandeling gaan wanneer ze ziek zijn. Tot slot stelt verzoeker als volgt in zijn verzoekschrift: *“Verweerster is ten onrechte van oordeel dat het actief zijn op facebook een indicatie is om hoogopgeleid te zijn. Tegenwoordig is iedereen actief in facebook, zelfs een boer.”*

2.1.1.3. In wat zich aandient als een derde middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 3 van het EVRM *juncto* artikel 48/4, § 2, b) en c) en 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet.

In onderhavig verzoekschrift stelt verzoeker als volgt:

“Verweerster heeft eveneens nagelaten om te motiveren waarom verzoeker niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming op basis van artikel 48/4, §2, B – grond. Verzoeker is een jonge man afkomstig uit een gebied waar sprake is van willekeurig geweld. Verzoeker behoort tot een categorie met een verhoogd risico profiel. Bij een eventuele terugkeer loopt hij het risico om op elk moment slachtoffer te worden van gerichte vervolgingen of minstens onmenselijke en vernederende behandelingen in de zin van artikel 3 EVRM.

Hierbij wenst verzoeker te verwijzen naar § 39 van Elgafaji arrest over de ‘sliding scale’:

[...]

Verzoeker heeft deze persoonlijke omstandigheden voldoende aannemelijk gemaakt door zijn profiel. Verweerder heeft eveneens nagelaten om te motiveren waarom ze aan verzoeker geen subsidiaire beschermingsstatus toegekend heeft.

Verweerder roept ten onrechte een intern vlucht alternatief in. Verzoeker meent dat hij over geen intern vlucht alternatief beschikt in Jalalabad. Verzoeker behoort tot een arme familie en hij werkte als een soldaat van het Afghaanse leger. Bij een eventuele terugkeer loopt hij het risico om onderworpen te worden aan een onmenselijke en vernederende behandeling.

Verweerster stelt ten onrechte dat er voor verzoeker een intern vluchtalternatief voorhanden is in Jalalabad. Verzoeker wenst te verwijzen naar de volgende rapporten over de situatie in Jalalabad:

[...]

Verzoeker verwijst naar een rechtspraak van een Nederlandse rechter waarin gesteld wordt dat bij het beoordelen van een intern vluchtalternatief rekening gehouden moet worden met humanitaire gronden/noodsituatie. In deze rechtspraak houdt de rechter rekening met het voedsel crisis en het algehele acute ondervoeding voor het beoordelen van een intern vluchtalternatief. In een rapport van UNICEF van 4 augustus 2012 (Unicef Humanitarian Action Update, Democratic Republic of the Congo' (te vinden op www.unicef.org) staat dat het percentage van het algehele acute ondervoeding in Afghanistan 18% is. Een percentage dat hoger ligt dan het algehele acute ondervoeding van 15%. (zie rechtspraak van rechtbank in Zwolle, 10 juni 2013, nr. 13/467).

Verzoekster wenst in die zin te verwijzen naar het hieronder staande rapporten:

[...]

De toepassing van de bestreden beslissing kan voor ontheemding van verzoeker zorgen. Zoals hieronder vermeld worden de ontheemden disproportioneel blootgesteld aan voedsel crisis en ondervoeding.

[...]

Verzoeker is van oordeel dat Jalalabad geen veilig intern vluchtalternatief voor hem is omwille van de volgende redenen:

Wat betreft de term “durable = duurzaam” is verzoeker van oordeel dat het voorgestelde intern vlucht alternatief geen duurzaam karakter heeft. Sinds 2006 is Jalalabad meer dan eenmaal veilig - onveilig dan veilig verklaard door de asielinstanties in België.

Wat betreft de term “unpredictable = onvoorspelbaar” bestaat er geen twijfel dat de situatie in Afghanistan onvoorspelbaar is. De val van de provincie Konduz is een spijtig voorbeeld hiervan. Zie landen rapporten waarin het volgende staan:

De opmars van IS is een ander probleem die men zorgvuldig moet onderzoeken alvorens een intern vluchtalternatief in te roepen.

Het voorgestelde intern vluchtalternatief is niet toegankelijk voor verzoeker. Zie artikel 48/5, § 3, b Vw waarin het volgende staat:

[...]

Men mag naar Jalalabad via twee wegen reizen. A) autostraat nr. 3 – Kaboel Jalalabad, b) via Torkham Pakistan.

Beide wegen zijn zeer gevaarlijk. Zie landeninformatie waarin het volgende staat:

[...]

In een ander rapport van “ institute for War and Peace van oktober 2013 staat het volgende:

[...]

Zie EASO contry of Origin report Afghanistan – security situation - rapport van Fabrizio pagina 40 waarin staat de situatie op de weg Kaboel Nangarhar OPNIEUW verslechterd is. (januari 2016)

De luchthaven van Jalabad:

Eens dat men van de luchthaven naar buitenkomt treedt men het grondgebied van de dorp Khushkombad van het district Sherzad. In dit dorp is sprake van willekeurig geweld.”

2.2. Stukken

Per drager brengt verweerder op 17 mei 2017 samen met een aanvullende nota de volgende stukken bij: de COI Focus “Afghanistan. Veiligheidssituatie in Jalalabad” van 14 december 2016, het rapport van Landinfo “Afghanistan. The Security Situation in Nangarhar Province” van 13 oktober 2016 en een kaart van de regio Nangarhar-Jalalabad-Surkhrod (rechtsplegingsdossier, stuk 11).

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Vluchtelingenstatus

Waar verzoeker stelt dat minstens “de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering” geschonden is, ziet de Raad niet in op welke wijze de bestreden beslissing het hem onmogelijk zou maken om te toetsen of de materiële motivering al dan niet geschonden is, aangezien verzoeker blijkens een lezing van het verzoekschrift de motieven van de bestreden beslissing kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. De schending van “de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering” kan dan ook niet worden aangenomen, aangezien deze zinsnede geen enkele inhoudelijke waarde heeft.

Verzoeker voert aan dat hij door de taliban dreigt gedwongen te worden gerekruteerd. In de bestreden beslissing wordt verzoeker vluchtelingenstatus geweigerd omdat (i) hij bedrieglijke verklaringen aflegde over zijn leeftijd, hetgeen zijn algehele geloofwaardigheid aantast, (ii) geen geloof kan worden gehecht aan de authenticiteit van de door hem voorgelegde documenten (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) gelet op zijn vage en gebrekkige verklaringen over deze documenten, (iii) hij tegenstrijdige verklaringen aflegde over kernaspecten van zijn asielrelaas, (iv) hij geen aannemelijke verklaring kan bieden voor het feit dat zijn vader hem als enige uit het dorp als testpersoon zou meesturen met de vier priesters, (v) uit de informatie in het administratief dossier (zie map 'Landeninformatie') blijkt dat een individuele beoordeling noodzakelijk is betreffende “jongens en mannen die het risico lopen te worden gerekruteerd door een gewapende anti-gouvernementele groepering of door de Afghaanse lokale politie”, terwijl verzoeker, buiten het reeds ongeloofwaardig geachte asielrelaas, geen andere persoonlijke problemen heeft gekend in Afghanistan waarvoor hij dit land diende te verlaten.

Er dient vastgesteld dat verzoeker er in onderhavig verzoekschrift geenszins in slaagt op de voormelde motieven uit de bestreden beslissing een ander licht te werpen. Hij komt immers niet verder dan het herhalen van zijn reeds afgelegde verklaringen, het opwerpen van blote beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, hetgeen op zich evenwel bezwaarlijk kan worden beschouwd als een dienstige poging om voormelde motieven *in concreto* te weerleggen.

Waar verzoeker verwijst naar een paragraaf uit de proceduregids, dient te worden opgemerkt dat deze proceduregids, hoewel hij waardevolle aanwijzingen bevat voor het vaststellen van de vluchtelingenstatus overeenkomstig artikel 1 van het Verdrag van Genève, geen afdwingbare rechtsregels bevat.

Waar verzoeker stelt dat hij getraumatiseerd is, komt hij niet verder dan een blote bewering. Hij laat immers na enig medisch/psychologisch/psychiatrisch attest voor te leggen waaruit zou kunnen blijken dat hij getraumatiseerd is. Dit klemt des te meer daar verzoeker nooit eerder melding maakte van enig trauma in zijn hoofd. Op welke wijze het feit dat hij over land naar België reisde zou kunnen aantonen dat hij getraumatiseerd is, wordt door verzoeker op geen enkele wijze *in concreto* uiteengezet en betreft dan ook nog maar eens een bijkomende blote bewering die hij geenszins staft.

Waar verzoeker wijst op het risico in hoofd van jongemannen die gedwongen dreigen te worden gerekruteerd, dient erop gewezen dat in de bestreden beslissing terecht wordt gesteld als volgt: *"Volledigheidshalve dien het Commissariaat-generaal te benadrukken dat uit de beschikbare informatie blijkt dat het loutere feit dat u een Afghaanse man bent op zich niet voldoende is om te besluiten dat u "tot de groep van jongens en mannen die het risico lopen gerekruteerd te worden door een gewapende anti-gouvernementele groepering (AGE's) of door de Afghaanse Lokale Politie (ALP)" behoort. Om dit risico te kunnen evalueren dienen immers diverse elementen, zoals daar zijn uw regio van herkomst, uw familiale en tribale banden, uw persoonlijke vriendschappen en sociale netwerken, etc. in ogenschouw genomen te worden. Een individuele beoordeling van uw vraag naar internationale bescherming, waarbij u uw vrees voor vervolging in concreto dient aan te tonen, blijft bijgevolg noodzakelijk. Dit wordt overigens bevestigd door UNHCR in de "UNHCR Eligibility guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan" van april 2016. Hierin stelt UNHCR dat "depending on the specific circumstances of the case, men of fighting age and children living in areas under the effective control of AGE's, or in areas where pro-government forces, AGE's and/or armed groups affiliated to ISIS are engaged in a struggle for control, may be in need of international refugee protection on the ground of their membership of a particular social group of other relevant grounds".*

Voorts stelde u dat u geen andere persoonlijke problemen heeft gekend in Afghanistan waarvoor u het land diende te verlaten (zie gehoorverslag CGVS 1 p.21)."

Waar verzoeker stelt dat leeftijd een relatief begrip is in Afghanistan en dat mensen er niet weten wanneer ze geboren zijn, komt hij niet verder dan het opwerpen van een blote bewering, die hij op geen enkele wijze staft. Er kan dan ook niet worden ingezien waarom of hoe verweerder vooringenomen zou kunnen zijn (geweest) louter omdat hij in de bestreden beslissing verwijst naar de beslissing van de Dienst Voogdij betreffende verzoekers voorgehouden minderjarigheid. Verzoeker kan de beslissing van de Dienst Voogdij inzake zijn leeftijdsbepaling verder thans niet betwisten bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen gezien dit niet de wettelijke voorziene beroepsmogelijkheid is. Verzoeker had de mogelijkheid om overeenkomstig artikel 19 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State tegen deze beslissing een beroep tot nietigverklaring in te stellen bij de Raad van State. Tevens werd hij van deze mogelijkheid in kennis gesteld in de kennisgeving van de beslissing van de Dienst Voogdij (administratief dossier, stuk 12). Verzoeker heeft echter nagelaten deze beroepsmogelijkheid te benutten. Verzoeker brengt voor het overige geen concrete gegevens aan waaruit blijkt dat het CGVS bevooroordeeld zou zijn geweest of dat zijn asielaanvraag niet eerlijk zou zijn behandeld. Uit de stukken van het dossier en de bestreden beslissing kan evenmin enige vooringenomenheid of enig gebrek aan objectiviteit worden afgeleid. Bovendien zijn de ambtenaren van het CGVS onpartijdig en hebben deze geen persoonlijk belang bij een positieve of negatieve beslissing ten aanzien van de kandidaat-vluchteling. Als dusdanig bieden zij de nodige garanties inzake objectiviteit.

Waar verzoeker stelt dat hij analfabeet is, spreekt hij zichzelf tegen daar hij verklaarde tot de vijfde klas naar school te zijn gegaan (gehoorverslag CGVS, p. 9 en administratief dossier, stuk 12, verklaring 11). Hoe dan ook kan redelijkerwijze van verzoeker worden verwacht dat hij zich terdege informeert over de inhoud en de herkomst van de documenten die hij ter staving van zijn asielrelaas voorlegt, *quod non in casu*. Dat de inhoud van de voorgelegde dreigbrief (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) zijn vrees niet kon verhogen of verlagen, doet hieraan geenszins afbreuk. Waar hij stelt dat het niet kennen van N.G. niets te maken heeft met de authenticiteit van de door hem voorgelegde documenten, komt hij niet verder dan het tegenspreken van de gevolgtrekking van de commissaris-generaal zonder *in concreto* uiteen te zetten waarom deze gevolgtrekking volgens hem onjuist zou zijn. Dergelijk verweer is niet dienstig. Waar verzoeker aanvoert dat hij met de priesters werd meegestuurd om een religieuze opleiding te volgen, komt hij niet verder dan het opwerpen van een *post factum*-verklaring, aangezien hij tijdens zijn gehoor uitdrukkelijk aangaf door zijn vader en oom te zijn meegestuurd als testpersoon (gehoorverslag CGVS, p. 21), temeer daar zijn verklaringen over de inhoud van de opleiding die hij in Pakistan zou hebben gekregen eveneens tegenstrijdig en vaag zijn. Ook waar hij stelt dat zijn schoonbroer hem hielp om van hem af te zijn en dat hij op deze schoonbroer niet kan rekenen, komt hij

niet verder dan het opwerpen van een blote *post factum*-verklaring die duidelijk na confrontatie met de bestreden beslissing tot stand kwam na reflectie. Verzoeker brengt voorts geen enkel stuk bij ter staving van zijn bewering dat mensen van dichtbijgelegen districten de namen van de ziekenhuizen in Jalalabad zouden kennen. Verzoeker beperkt zich ten slotte tot het opwerpen van loze beweringen waar hij stelt dat iedereen tegenwoordig actief is op Facebook, “*zelfs een boer*”.

Gezien het geheel van wat voorafgaat, slaagt verzoeker er geenszins in de motieven in de bestreden beslissing te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad tot de zijne gemaakt.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers asielrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de Vreemdelingenwet.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.3.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Gelet op de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas maakt verzoeker vooreerst niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Met betrekking tot artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet dient erop gewezen dat uit artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet volgt dat er geen behoefte is aan bescherming indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat en indien van de asielzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Hierbij geldt als voorwaarde dat de asielzoeker op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land. *In casu* dient vastgesteld dat verzoeker zich aan de bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in zijn regio van herkomst kan onttrekken door zich in de stad Jalalabad te vestigen, waar hij over een veilig en redelijk intern vestigingsalternatief beschikt.

Uit de objectieve informatie toegevoegd aan de aanvullende nota (rechtsplegingsdossier, stuk 11) blijkt dat Jalalabad veilig toegankelijk is via de luchthaven van Kabul en de drukke autoweg Kabul – Jalalabad. Op de weg van Kabul naar Jalalabad blijkt het grootste probleem gelegen te zijn in de onveilige verkeerssituatie die zijn oorzaak vindt in roekeloos rijgedrag. Verkeersonveiligheid op zich houdt echter geen enkel verband met de criteria van de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus. Niettegenstaande er sprake is van een toename in het aantal gewelddadige incidenten, blijkt uit dezelfde informatie dat het geweld voornamelijk doelgericht van aard is, waarbij voornamelijk de Afghaanse veiligheidsdiensten gevisieerd worden. Het gegeven dat de weg een doelwit vormt van de opstandelingen belet bovendien niet dat er nog steeds sterk seizoensgebonden migratiepatronen zijn, waarbij vele Afghanen de koude wintermaanden in Kabul ontvluchten door naar Jalalabad te reizen, en in omgekeerde richting de drukkende hitte in de zomer ontvluchten richting Kabul.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt het rapport “*UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan*” van 19 april 2016 in rekening genomen. Het rapport bevestigt nog steeds het bestaan van regionale verschillen in de veiligheidssituatie in Afghanistan, en maakt melding van een uitbreiding van het conflict naar het noorden van het land. Deze vaststellingen worden bevestigd door de COI Focus “*Afghanistan. Veiligheidssituatie in Jalalabad*” van 14 december 2016 (rechtsplegingsdossier, stuk 11). Nergens in deze UNHCR-richtlijnen wordt evenwel geadviseerd om, voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie, aan elke Afghaan een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijk karakter van het conflict in Afghanistan, dienen de asielaanvragen van Afghanen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken asielzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (rechtsplegingsdossier, stuk 11) blijkt dat het gros van het geweld dat in Jalalabad plaatsvindt, kan worden toegeschreven aan de Anti-Gouvernementele Elementen (AGE's) die in de stad actief zijn en er aanslagen plegen. Voor het uitvoeren van hun aanslagen maken de opstandelingen veelvuldig gebruik van de zogenaamde magnetische IED's (MIED's). Het doelwit van deze IED's zijn bijna zonder uitzondering de wagens van Afghaanse veiligheidsdiensten en hooggeplaatste overheidsmedewerkers. Daarnaast vonden er in Jalalabad ook enkele zelfmoordaanslagen en complexe aanslagen plaats. Deze aanslagen passen zonder uitzondering binnen het patroon dat zich de laatste jaren gevestigd heeft in de grote steden in Afghanistan, met name complexe aanslagen die gericht zijn tegen *high profile*-doelwitten waarbij overheidsgebouwen, gebouwen van Afghaanse veiligheidsdiensten, en plaatsen met een internationale diplomatieke, militaire, humanitaire, supranationale aanwezigheid gevisieerd worden.

Hoewel het geweld in de stad voornamelijk doelgericht van aard is, waarbij zowel militaire als burgerdoelwitten gevisieerd worden, zorgt de aard van het gebruikte geweld er voor dat ook burgers zonder specifiek profiel gedood of verwond worden bij aanslagen op doelwitten met een hoog profiel. Daarnaast vinden er ook aanslagen plaats, met of zonder aanwijsbaar doelwit, in de nabijheid van duidelijk burgerlijke infrastructuur. Niettegenstaande er sprake is van toename van het aantal burgerslachtoffers bij aanslagen in Jalalabad, blijkt uit de beschikbare informatie dat het aantal burgerslachtoffers in de stad laag blijft.

De impact van de beschreven aanslagen is niet van dien aard dat het inwoners van de stad dwingt hun woonplaats te verlaten. Bovendien blijkt de stad een toevluchtsoord te zijn voor burgers die het geweld in andere districten en provincies ontvluchten.

Niettegenstaande er zich in de stad Jalalabad met enige regelmaat terreuraanslagen voordoen, kan er geen gewag gemaakt worden van een situatie van "*open combat*" of van hevige en voortdurende of ononderbroken gevechten. Gelet op hogervermelde vaststellingen en de beschikbare informatie stelt de Raad vast dat er voor burgers in Jalalabad actueel geen risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Er is actueel voor burgers in de stad Jalalabad aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet.

Verder dient erop gewezen dat uit de beschikbare informatie (rechtsplegingsdossier, stuk 11) kan worden afgeleid dat de acties van IS in de provincie Nangarhar zijn gericht tegen de taliban en ANSF. Sinds midden mei 2015 braken er verschillende malen hevige en dodelijke gevechten uit tussen strijders van de taliban en IS. Deze gevechten zijn geconcentreerd in de zuidelijke districten van de provincie Nangarhar, die grenzen aan Pakistan. Hoger kwam evenwel vast te staan dat verzoeker over een intern vestigingsalternatief beschikt in de stad Jalalabad.

De informatie die verzoeker citeert, is niet van aard om aan te tonen dat de door verweerder aangebrachte informatie onjuist of achterhaald is. Integendeel, verzoekers informatie ligt in dezelfde lijn als deze van verweerder.

Verder wordt er in de bestreden beslissing terecht gesteld als volgt:

"Derhalve dient nog onderzocht te worden of u over een redelijk intern vestigingsalternatief beschikt in Jalalabad. Hierbij dient opgemerkt te worden dat uit de UNHCR Eligibility Guidelines van 19 april 2016 blijkt dat een intern vluchterternatief over het algemeen redelijk is wanneer er bescherming wordt geboden door familie, de gemeenschap of de clan of stam in de beoogde regio van vestiging. UNHCR aanvaardt daarentegen dat alleenstaande mannen en getrouwde koppels in bepaalde omstandigheden zonder ondersteuning van hun familie of hun gemeenschap kunnen leven in stedelijke of semi-stedelijke gebieden die onder de controle van de regering vallen en waar de nodige infrastructuur beschikbaar is om te kunnen voorzien in de elementaire levensbehoeften.

Rekening houdend met uw persoonlijke omstandigheden kan van u redelijkerwijs verwacht worden dat u zich in de stad Jalalabad vestigt. U bent immers een gezonde jongeman. Bovendien beschikt u in de stad Jalalabad over een sociale netwerk bestaande uit uw directe familie. U verklaarde dat uw zus en schoonbroer in Jalalabad wonen. Uw schoonbroer zou bovendien een dokter zijn. Ook gaf u aan toegang te hebben tot de stad Jalalabad, daar uit uw relaas blijkt dat u de stad enkele malen aandeed. Uw bewering dat u het adres van uw schoonbroer niet zou kennen en dat u niet zo veel contact zou hebben met uw familie in Jalalabad is ongeloofwaardig. U beweerde immers dat uw moeder u naar uw schoonbroer in Jalalabad bracht juist voor uw vertrek uit Afghanistan en bovendien zou u naar Jalalabad gegaan zijn voor het huwelijk van uw zus. Hieruit blijkt dan ook dat u minstens indirect toegang heeft tot de adresgegevens van uw schoonbroer en zus. Ook uw bewering dat uw nauwelijks goede contacten met uw schoonbroer zou hebben is ongeloofwaardig. U beweerde immers juist ook dat het uw schoonbroer was die uw reis naar Europa regelde en bovendien zou uw schoonbroer u geholpen

hebben bij het verkrijgen van de door u neergelegde documenten. Alle elementen wijzen er dan ook op dat u toegang heeft tot de stad Jalalabad waar u over een sociaal netwerk beschikt dat bestaat uit directe familie en daar uw schoonbroer een dokter is beschikt uw familie ook over de middelen en het aanzien om u op te vangen. Bovendien blijkt u ook over enige kennis van deze stad te beschikken, wat er op zou kunnen wijzen dat u Jalalabad wel vaker bezocht. Zo verwees u spontaan bij de vraag naar het bestaan van een ziekenhuis in uw dorp, naar een ziekenhuis in Jalalabad (zie gehoorverslag CGVS p. 5). Voorts kende u alle dorpen die langs de rivier tussen uw dorp en Jalalabad lagen (zie gehoorverslag CGVS p. 16). Ook lijkt u hoger opgeleid dan u wilt toegeven. Zo verklaarde u vooreerst zowel Pashtou als Dari vloeiend te kennen, maar wanneer u gevraagd wordt of u deze talen ook kan lezen of schrijven, blijkt u dit plots niet te kunnen (zie gehoorverslag CGVS p. 6). In dit licht is het dan ook bevreemdend dat u actief zou zijn op Facebook zoals u zelf aangaf. Men kan dus concluderen dat u niet enkel over de vaardigheden beschikt om in een stad als Jalalabad aan de slag te gaan en er als zelfstandig jongeman een bestaan uit te bouwen, maar hiertoe ook over de nodige contacten en ondersteuning beschikt.

Tot slot wordt nog opgemerkt dat uit informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat personen die omwille van het geweld in Afghanistan hun toevlucht tot de Jalalabad stad zoeken in gehuurde woningen verblijven, of onderdak kregen bij gastgemeenschappen, vrienden of verwanten. De IDP's kunnen daarenboven rekenen op ondersteuning van verschillende internationale hulporganisaties.

Gevraagd naar uw mogelijkheden om zich in uw land van herkomst te hervestigen stelde u dat u overal in Afghanistan schrik zou hebben; daar ze u overal zouden kunnen vinden en vermoorden (zie gehoorverslag CGVS p. 24). U verklaarde ook dat u enkel uit vrees voor de Taliban niet naar Jalalabad zou kunnen gaan en dat uw schoonbroer en zus u niet zouden opnemen in Jalalabad uit vrees voor repercussies door de Taliban (zie gehoorverslag CGVS p. 24). Zoals eerder in deze beslissing werd aangetoond kan er echter geen geloof gehecht worden aan uw beweringen inzake de problemen die u met de Taliban gekend zou hebben zodat deze niet als een ernstige belemmering voor hervestiging binnen uw land van herkomst kunnen worden beschouwd."

Waar verzoeker stelt dat het voorgestelde intern vestigingsalternatief niet duurzaam zou zijn omdat sinds 2006 Jalalabad door Belgische asielinstanties meermaals veilig en dan weer onveilig werd geacht, dient erop gewezen dat uit alle in casu beschikbare informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in Afghanistan en Jalalabad volatiel is. Verzoeker brengt geen enkel stuk bij waaruit zou kunnen blijken dat er heden in Jalalabad alsnog sprake zou zijn van een situatie van "open combat" of van hevige en voortdurende of ononderbroken gevechten als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet. Betreffende zijn persoonlijke omstandigheden kan verwezen naar hetgeen hieromtrent hoger reeds werd gesteld (zie supra): "Ook waar hij stelt dat zijn schoonbroer hem hielp om van hem af te zijn en dat hij op deze schoonbroer niet kan rekenen, komt hij niet verder dan het opwerpen van een blote post factum-verklaring die duidelijk na confrontatie met de bestreden beslissing tot stand kwam na reflectie. Verzoeker brengt voorts geen enkel stuk bij ter staving van zijn bewering dat mensen van dichtbijgelegen districten de namen van de ziekenhuizen in Jalalabad zouden kennen of dat iedereen tegenwoordig actief is op Facebook, "zelfs een boer"."

Gelet op het voorgaande stelt de Raad vast dat verzoeker in de stad Jalalabad over een veilig en redelijk intern vestigingsalternatief beschikt in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf juli tweeduizend zeventien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER